

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XIII. Timor diuinus Magdalenam venatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Ille, subæratas quas cudit noxa catenas,
 Rumpet, vt aurato torque monile geras:
 Et quoscumque dolos, seu tela minatur Auernus,
 Ille potens dextrâ bellipotentem premet.
 Dixit, & aratis fridentia pectora vinculis
 Attingit: attractu vincula visâ rapi.
 Vincula leuat certè læti Spes conscia fati,
 Vincula catenatâ decutienda manu.
 Iamque graui è nodo gelidas respirat in auras,
 Libera, & exfertat Magdala læta pedes:
 Erugatque graues tranquillâ fronte querelas,
 Inscribens oculis gaudia pura suis.
 Ante alios vnum suspirat & ardet IESVM:
 Et tamen hunc nescit, quem suus ambit amor.

ELEGIA XIII.

Timor diuinus MAGDALENAM
venatur.

FORTE suburbano Solymæ spatiabar in agro,
 Lustrabamque vago ruris amœna pedes;
 Errabunda trahens variis vestigia campis,
 Dum sequor errantes picta per arua vias,
 Limus in obliquos trames me leuocat agros:
 Quò vocat, inflecto deuius erro gradum.
 Hic Dryadum frondosa domus viret ardua Cælo,
 Plurimaque vmbrosam myrtus opacat humû.
 Hic cedrus alta cedris, ornoque admurmurat
 ornus,
 Et miscent læcis brachia vincula comis.
 Succedo, tacitoque incertus oberro vireo,
 Quâ trahit ignaros semita curua pedes.

B

Hei

Hei mihi! quò raptor? quò nescius auocat error?
 Curro, recurro, redux me labyrinthus habet.
 Sic certè est, clamat quis nescio, credo viator:
 Fraus labyrintheo calle retexit iter.
 Scilicet hîc mundus, mundi que fugacis imago;
 Qui fugit, & vario ludit in orbe fugam:
 Anguineoque rotat male suada volumina gyro,
 Illaqueans cæcis credula corda dolis.
 Sic licet insidias via deuia texat in vmbriis,
 Frondea non trepido regna subibo pede,
 Irrumpamque nigros audaci indagine saltus:
 Cuncta sacer vincit damna timenda timor.
 Huc ades ô diu fida meis fiducia cœptis;
 Te duce, fallaces victor inibo vias.
 En vigil exploro tacitis venator in vmbriis,
 Si qua venit votis obuia præda meis.
 Ite sacri mea vota canes, & amica timori
 Turba, sagace vagas quærite mente feras.
 Ite piæ curæ, probri pudor, horror Auerni,
 Angor alens diras in rea corda faces.
 Et tu Terror agens irato Numine fulmen,
 Illustra radiis frondea regna tuis:
 Et comes i mortis metus, omnibus ocyor auris,
 Omnibus ille meus vertagus ito locis.
 Ito, sub his taxis, & funereis cyparissis,
 Quære deerrantes in sua damna feras:
 Præcipuè eximiam siluâ Bethanide Nympham,
 Torua sub humano cui fera corde sedet.
 Cui graue spirat adulter odor malè olentis
 amomi,
 Quem sibi mox nardo virgine vertet Amor.
 Quamuis, ô! si vera fides, & in omne pondus,
 Omi-

Omne quod signant sidera pacta fidem.
 Pardalis hæc modo bruta, feros quæ spirat a-
 mores,
 Nil nisi crimen olens, sponsa Tonantis erit.

ELEGIA XIV.

*Timor diuinus MAGDALENAM
 capit.*

Ille Stygis domitor, debellatorque ferarum,
 Sanctus, ab astringerâ qui tonat arce, Timor;
 Magdaleo pede pressa legens vestigia, tandem
 Restitit, & Soly mos lustrat anhelus agros:
 Deprenditque feram (fera Magdalis apta Tonanti)
 Dum Silcés gelidis aggemit illa vadis;
 Permissosque suis lacrymis bibit ægra liquores,
 Iam satis ut Soly mis fessa cucurrit agris.
 Illic arma Timor, casti venator Amoris,
 Expedit arma necis nescia, & vncta fauo;
 Vocalique sonans implet caua cornua vento,
 Illicò sîma phalanx prona per arua ruit.
 Vnâ angor, terrorque, dolorque, pudorque, timorque;
 Mortis, & ab Stygiis anxius horror aquis,
 Præcipitè glomerant volucris sub puluere cursum:
 Quadrupedante sonat agmine putre solum.
 Alter in alterius miscet vestigia curas;
 Concurrentque pares, hinc pudor, inde dolor.
 Obsidet infidiis iter omne, plagisque coronat
 Cura memor vitæ, vincere nata necem.
 Pars ad septa dolos struit, infidiæve sub vmbra,
 Pars ad fila sedet, pars vaga rura terit.
 Grandè sonans terror, fremebūdâ voce molossus,
 B 2 Hor-